

DOZWALANIE (1) *sb n*

I sg dozwałani(e)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Udzielanie pozwolenia, pozwalanie, dopuszczanie [komu czego]:

*Wyrażenie: »dozwalanie swej wolej« (1): iż rodziczy tháki owoc s łynow łwoich zbierác mułzã/
iákiego łwym zbytniem dozwałaniem im łwey woley náłádzili *RejPosWstaw* [41⁴].*

Cf **DOZWALAĆ**

KN